

DE VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
DE VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR, MEDIA, JEUGD EN BRUSSEL

NOTA VOOR DE VLAAMSE REGERING

- Betreft:** Definitieve goedkeuring van:
- besluit van de Vlaamse Regering betreffende de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken;
 - voorontwerp van decreet houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken.

1. SITUERING

Op 23 november 2018 keurde de Vlaamse Regering bovenvermeld ontwerpbesluit en voorontwerp van decreet een tweede keer principieel goed (VR 2018 2311 DOC.1315/1BIS). Voorliggend besluit geeft uitvoering aan artikel 157 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie (mediadecreet), zoals gewijzigd door het decreet van 29 juni 2018. Artikel 157 van het mediadecreet verplicht niet-lineaire televisieomroeporganisaties bij te dragen aan de bevordering van Nederlandstalige Europese producties en aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken. Het voorontwerp van decreet bekrachtigt het voorliggend ontwerpbesluit, zoals bepaald in artikel 157, §2, laatste lid, van het mediadecreet.

De Vlaamse minister, bevoegd voor het mediabeleid, werd gelast over voornoemd ontwerpbesluit en voorontwerp van decreet het advies in te winnen van de Raad van State, met verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van dertig dagen zoals bepaald in artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

In uitvoering van deze beslissing werden het ontwerpbesluit en voorontwerp van decreet op 26 november 2018 voor advies voorgelegd aan de Raad van State. Op 27 december 2018 bracht de Raad van State zijn adviezen uit over het ontwerpbesluit (advies 64.801/3) en over het voorontwerp van decreet (advies 64.802/3). Deze nota gaat in op deze adviezen.

2. Bespreking van de adviezen van de Raad van State

2.1. Bespreking van advies 64.801/3 van 27 december 2018 van de Raad van State over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering betreffende de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken

2.1.1. In een voorafgaande opmerking staat de Raad van State stil bij de vrijstelling voor niet-lineaire televisieomroeporganisaties met een lage omzet of een klein publiek. De verplichting om niet-lineaire televisieomroeporganisatie die zich richten op het publiek van een bepaalde lidstaat maar gevestigd zijn in een andere lidstaat, financieel te laten bijdragen voor de totstandkoming van Europese producties in die eerste lidstaat mogen, overeenkomstig artikel 13, lid 6 van de AVMD-richtlijn niet gelden voor niet-lineaire televisieomroeporganisaties met een lage omzet of een klein publiek. Artikel 13, lid 7 van de AVMD-richtlijn belast de Europese Commissie ermee richtsnoeren vast te stellen voor het definiëren van de begrippen “klein publiek” en “lage omzet”. De Raad van State merkt op dat de Vlaamse Gemeenschap vooruitloopt op het standpunt van de Commissie door in het voorliggend ontwerpbesluit de drempel voor vrijstelling van bijdrageverplichting vast te leggen op een jaaromzet van 500.000 euro terwijl de Commissie nog geen richtsnoeren heeft vastgesteld. De Raad van State deelt in zijn advies mee dat, vermits de door de Commissie voorop te stellen drempelwaarden nog niet gekend zijn, hij dit aspect niet kan onderzoeken en daaromtrent een voorbehoud maakt.

Op vrijdag 4 januari 2019 stuurde de Europese Commissie een vragenlijst over de berekening van het aandeel Europese producties in de catalogus van niet-lineaire televisieomroeporganisaties en over de definities “klein publiek” en “lage omzet”, naar de lidstaten. De Commissie verwacht tegen 4 februari 2019 input van de lidstaten. Woensdag 27 maart 2019 organiseert zij hierover een workshop voor vertegenwoordigers van de lidstaten en donderdag 28 maart vergadert het Contactcomité-AVMD over deze onderwerpen. De Europese Commissie is niet van plan om lang te wachten met het definiëren van de begrippen “klein publiek” en “lage omzet”. Indien de richtsnoeren van de Commissie niet in overeenstemming zouden zijn met de bepalingen van dit besluit zal het besluit worden aangepast.

2.1.2. Vervolgens maakt de Raad van State een aantal opmerkingen over de rechtsgrond.

De Raad van State aanvaardt dat als rechtsgrond voor het ontwerpbesluit kan worden gesteund op artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen (algemene uitvoeringsbevoegdheid), gelezen in samenhang met artikel 3 van het decreet 13 april 1999 houdende machtiging van de Vlaamse Regering om toe te treden tot en om mee te werken

aan de oprichting van de vereniging zonder winstgevend doel Vlaams Audiovisueel Fonds, en met artikel 157, §§ 2, 3 en 4, van het Mediadecreet.

De Raad van State meent echter dat dit niet opgaat voor artikel 17, §3 tot 5 van het ontwerpbesluit. Artikel 157, §2, van het Mediadecreet heeft volgens de Raad van State slechts betrekking op de financiële bijdrage met het oog op het realiseren van producties, niet op eventuele bijkomende vergoedingen in het kader van het opnemen van die werken in de catalogus van een niet-lineaire televisieomroeporganisatie. De Raad van State merkt hierbij ook op dat artikel 17, §§ 3 tot 5 van het ontwerpbesluit verplichtingen bevat voor de onafhankelijke producenten die subsidies ontvangen, en volledig buiten het personeel toepassingsgebied van artikel 157, § 2, van het Mediadecreet vallen.

Om aan deze opmerkingen van de Raad van State tegemoet te komen zal bij een eerstvolgende aanpassing van het Mediadecreet in paragraaf twee van artikel 157 van het Mediadecreet een nieuw tweede lid worden toegevoegd dat luidt als volgt:

“De particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties die deelnemen aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken onder de vorm van een financiële bijdrage aan het Vlaams Audiovisueel Fonds kunnen rechten verwerven met betrekking tot producties die gerealiseerd worden met die financiële bijdrage. De Vlaamse Regering bepaalt hiervoor de nadere modaliteiten en procedures.”

In een voetnoot bij zijn advies schrijft de Raad van State dat hij in zijn advies over het besluit van de Vlaamse Regering van 21 maart 2014 over de stimuleringsregeling voor dienstenverdelers (advies Raad van State 55.356/3 van 13 maart 2014) een gelijkaardige opmerking heeft gemaakt over het ontbreken van een decretale rechtsgrond in artikel 184/1 van het Mediadecreet voor de artikel 17, paragrafen 3 tot 5 van het besluit van de Vlaamse Regering van 21 maart 2014. De Vlaamse Regering zal voor deze bepalingen een decretale rechtsgrond invoegen in artikel 184/1 van het Mediadecreet met het decreet dat de AVMD-richtlijn zal omzetten. Het initiatief hiervoor zal de volgende legislatuur worden genomen.

De Raad van State merkt op dat de bepalingen die betrekking hebben op de Vlaamse Regulator voor de Media slechts doorgang kunnen vinden eenmaal het ontwerp van decreet houdende wijziging van artikel 18, 19, 157 en 218 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, is aangenomen. Dat strekt er immers toe om artikel 218 van het Mediadecreet te wijzigen teneinde de VRM te belasten met “de uitvoering van de opdrachten omschreven in en/of voortvloeiend uit artikel 157 en de uitvoeringsbesluiten ervan”. Hetzelfde geldt voor artikel 18 van het ontwerpbesluit waarin wordt bepaald dat het besluit ook van toepassing is op niet-lineaire omroeporganisaties “die gevestigd zijn in een andere lidstaat van de Europese Unie”, wat afwijkt van de thans geldende tekst van artikel 157, §4, van het Mediadecreet.

2.1.3. In een opmerking over de vormvereisten wijst de Raad van State erop dat het voorliggend ontwerpbesluit valt onder de Europese staatssteunregels en moet worden aangemeld bij de Europese Commissie. Volgens de Raad van State gaat het hier immers niet om een vrije bijdrage van de niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan andere private actoren maar om een verplichte heffing waarvan de overheid het tarief en de modaliteiten bepaalt. Ook het loutere feit dat een door de overheid opgelegde heffing moet worden doorgestort aan een private actor

neemt volgens de Raad van State het staatssteunkarakter niet weg, temeer daar die storting pas kan plaatsvinden nadat de ontvangende coproductieprojecten in kwestie door een overheidsorgaan, namelijk de VRM, zijn erkend.

De Vlaamse Regering zal deze steunmaatregel als staatssteun beschouwen maar dan nog is voor voorliggend ontwerpbesluit en bekrachtigingsdecreet geen aanmelding nodig. Het gaat hier over steun die valt onder artikel 54 van de Algemene Groepsvrijstellingsverordening (AGVV / Verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard), namelijk steun voor audiovisuele werken. Overeenkomstig artikel 11 AGVV volstaat een kennisgeving bij de Europese Commissie binnen twintig werkdagen na de inwerkingtreding van de steunmaatregel. Die kennisgeving zal door de Vlaamse Regering worden gedaan binnen twintig werkdagen na de publicatie van het voorliggend besluit en het instemmingsdecreet in het Belgisch Staatsblad.

2.1.4. Na de voorafgaande opmerkingen en de opmerkingen over de rechtsgrond en de vormvereisten bespreekt de Raad van State het ontwerpbesluit artikelsgewijs.

2.1.5. Artikel 2 bepaalt welke rechtspersonen worden vrijgesteld van het toepassingsgebied van het ontwerpbesluit. Dat zijn in de eerste plaats de VRT, de particuliere lineaire televisieomroeporganisaties en de dienstenverdelers omdat zij reeds bijdragen aan de ondersteuning van Vlaamse audiovisuele werken op grond van de artikelen 154, 155, 156 of 184/1 van het Mediadecreet. De Raad van State gaat hier niet mee akkoord omdat hij vindt dat de heffing afhankelijk is van een welbepaalde economische activiteit. Volgens de Raad van State staat deze vrijstelling op gespannen voet met het gelijkheidsbeginsel omdat rechtspersonen die al onder een van de andere regelingen zouden vallen, voor hun niet-lineaire televisieomroepdiensten vrijgesteld worden van de bijdrage terwijl hun concurrenten voor die dienst wel de specifieke bijdrage zullen moeten betalen.

Om aan deze opmerking van de Raad van State tegemoet te komen wordt in artikel 2 van het voorliggend besluit een plafond of "cap" ingesteld. Rechtspersonen die zowel moeten bijdragen aan de productie van Vlaamse audiovisuele producties op grond van dit besluit als op grond van de artikelen 154, 155, 156 en/of 184/1 van het Mediadecreet worden vrijgesteld van de toepassing van dit besluit wanneer hun bijdrage die ze zouden moeten betalen op grond van dit besluit minder dan of gelijk is aan de helft van hun bijdragen op grond van de artikelen 154, 155, 156 en/of 184/1 van het Mediadecreet. Wanneer hun bijdrage die ze moeten betalen op grond van dit besluit groter is dan de helft van wat ze bijdragen op grond van de artikelen 154, 155, 156 en/of 184/1 van het Mediadecreet wordt de bijdrage die ze moeten betalen op grond van dit besluit beperkt tot het saldo van hun bijdrage op grond van dit besluit en de helft van hun bijdrage op grond van de artikelen 154, 155, 156 en/of 184/1 van het Mediadecreet.

Er blijft wel een verschil in behandeling bestaan: de dienstenverdelers die ook een niet-lineair aanbod heeft, wordt geheel of gedeeltelijk vrijgesteld van de bijdrage als niet-lineaire televisieomroeporganisatie terwijl diegene die louter niet-lineaire omroepdiensten aanbiedt, die bijdrage wel moet betalen. Maar dat verschil in behandeling is redelijk en wordt, in de context van de stimuleringsregeling, verklaard door de doelstelling om de financiële druk ten gevolge van de stimuleringsregeling voor de betrokken operatoren binnen de perken te houden. Dit wordt

gerealiseerd door de aanbieder van niet-lineaire omroepdiensten die tevens dienstverlener of lineaire televisieomroep is, niet nog eens met een bijkomende heffing te confronteren, nu blijkt dat hij als dienstenverdelers of als lineaire televisieomroeporganisatie al een bijdrage heeft geleverd die minstens het dubbele is van diegene die hij als aanbieder van niet-lineaire omroepdiensten zou moeten betalen.

2.1.6. De Raad van State komt in zijn bespreking van artikel 2 nogmaals terug op de vrijstelling voor rechtspersonen met een jaaromzet van minder dan 500.000 euro en op het feit dat de Europese Commissie hierover nog geen richtsnoeren heeft uitgevaardigd. De Raad van State waarschuwt er ook voor dat indien de drempelwaarde moet worden aangepast aan de Europese richtsnoeren de Vlaamse Gemeenschap mogelijk kan worden geconfronteerd met complexe teruggaven van de onverschuldigde heffingen.

Zoals hierboven reeds werd vermeld, zal dit door de Vlaamse Regering opnieuw worden bekeken wanneer deze richtsnoeren er zijn.

2.1.7. Met betrekking tot artikel 3 heeft de Raad van State twee opmerkingen.

In een eerste opmerking meent de Raad van State dat dit artikel doet uitschijnen dat de niet-lineaire televisieomroeporganisaties zelf het bedrag bepalen dat ze wensen uit te geven. Dat is uiteraard niet het geval. De niet-lineaire televisieomroeporganisaties moeten wel zelf meedelen welk bedrag ze met toepassing van artikel 4 verschuldigd zijn. Ter verduidelijking, en om beter het onderscheid te maken met het bedrag van de forfaitaire bijdrage die men enkel verschuldigd is bij stilzwijgen (artikel 3, tweede lid, van het ontwerpbesluit), stelt de Raad van State voor om het eerste lid aan te vullen met de woorden "vermeld in artikel 4, tweede lid". Het ontwerpbesluit wordt in die zin aangepast.

In een tweede opmerking heeft de Raad van State gevraagd of de termen "het bedrag" in artikel 3, derde lid, en "de compensatie" in artikel 3, vierde lid, telkens verwijzen naar "de forfaitaire bijdrage", vermeld in artikel 3, tweede lid. Dat is het geval. Om verwarring te vermijden zal het woord "compensatie" in artikel 3, vierde lid, worden vervangen door de woorden "forfaitaire bijdrage" en zal in artikel 3, derde lid, tussen de woorden "Het bedrag" en "vermeld" de woorden "van de forfaitaire bijdrage," worden ingevoegd.

Opdat de VRM de nodige gegevens ter beschikking zou hebben om te kunnen beoordelen of een niet-lineaire televisieomroep al dan niet onder het toepassingsgebied valt van dit besluit, bezorgt de niet-lineaire televisieomroeporganisatie die beweert niet onder de toepassing van dit besluit te vallen hiervan de nodige bewijsstukken aan de VRM.

2.1.8. Met betrekking tot artikel 4 heeft de Raad van State volgende opmerkingen.

In de eerste plaats vindt de Raad van State dat het begrip "omzet" niet duidelijk genoeg is afgebakend. Op deze opmerking wordt ingegaan door artikel 4, eerste lid, te laten bepalen dat, wat betreft inkomsten uit de levering van niet-lineaire televisiediensten aan de eindgebruiker, het uitsluitend gaat over niet-lineaire televisiediensten die uitsluitend gebaseerd zijn op niet-lineaire televisierechten. Niet-lineaire televisierechten zijn rechten die betrekking hebben op een audiovisueel programma en die een niet-lineaire televisieomroeporganisatie toelaten om het desbetreffende audiovisueel programma op te nemen in een niet-lineaire televisiedienst. Deze

rechten laten niet toe om het desbetreffende audiovisueel programma op te nemen in een lineaire televisiedienst.

In de tweede plaats is, gelet op artikel 13, lid 3, van de AVMD-richtlijn een territoriale afbakening nodig voor het begrip “omzet”. Op deze opmerking wordt ingegaan door in het ontwerpbesluit uitdrukkelijk te verwijzen naar omzet “verworven in het Nederlandse taalgebied”.

In de derde plaats heeft de Raad van State een aantal opmerkingen over het feit dat voor niet-lineaire televisieomroeporganisaties de bijdrageplicht wordt berekend op basis van omzet terwijl voor dienstenverdelers de bijdrageplicht wordt berekend op basis van het aantal abonnees. De Raad van State wijst hier op mogelijke problemen in verband met het gelijkheidsbeginsel, staatssteunaspecten en de mogelijke verstoring van de mededinging. Ook bij de bespreking van het principe om de bijdrageplicht voor niet-lineaire televisieomroeporganisaties te baseren op de omzet van jaar “x-2” wijst de Raad van State op de regeling voor dienstenverdelers die gebaseerd op het aantal abonnees. De Vlaamse Regering gaat hier echter niet in op de opmerkingen van de Raad van State en verwijst naar artikel 13 van de AVMD-richtlijn waarin ook het omzetcriterium wordt gebruikt (cf. artikel 13, 6°, AVMD-richtlijn: vrijstelling voor aanbieders van mediadiensten met een lage omzet). Bovendien hanteren alle lidstaten die reeds een bijdrageplicht hebben zowel voor lineaire als voor niet-lineaire televisieomroeporganisaties de omzet als basis voor de berekening van de bijdrageplicht. Door omzet als criterium te hanteren, vallen ook niet-lineaire televisieomroeporganisaties die een aanbod “pay per view” aanbieden onder het toepassingsgebied van artikel 157 van het mediadecreet. Mocht als criterium het aantal abonnees worden gebruikt, dan zou dat niet het geval zijn.

De bijdrage wordt berekend op basis van de omzet van het jaar “x-2” om praktische redenen. Indien de bijdrage zou worden berekend op basis van het jaar “x-1” zou de Vlaamse Regulator voor de Media zijn opdrachten in het kader van het voorliggend besluit moeilijk kunnen uitoefenen. Ook de bijdrage in het kader van de stimuleringsregeling voor dienstenverdelers wordt berekend op basis van het aantal abonnees van het jaar “x-2”.

Uit artikel 4, derde lid, van het ontwerpbesluit volgt dat de niet-lineaire televisieomroeporganisaties hun omzet moeten bewijzen met stukken die gevalideerd zijn door een bedrijfsrevisor. De Raad van State merkt op dat in het ontwerpbesluit niet expliciet is bepaald dat die stukken bij de brief, bedoeld in artikel 3, moeten worden gevoegd. Op deze opmerking van de Raad van State wordt ingegaan door in artikel 4, derde lid, de volgende zin toe te voegen: *“De stukken worden integraal als bijlage bij de brief, vermeld in artikel 3, eerste lid, gevoegd.”*.

De Raad van State merkt ook op dat niet is bepaald wat er gebeurt indien die stukken niet worden voorgelegd of indien de overheid de berekening in twijfel zou trekken. Om de Raad van State tegemoet te komen, wordt artikel 3, tweede lid, eerste zin, als volgt aangepast: *“Bij gebrek aan een aangetekende brief als vermeld in het eerste lid, of het ontbreken van de stukken, vermeld in artikel 4, derde lid, wordt de niet-lineaire televisieomroeporganisatie geacht gekozen te hebben voor een deelname via een forfaitaire financiële bijdrage aan het VAF.”*. Verder wordt aan artikel 4 een vierde lid toegevoegd dat luidt als volgt:

“De Vlaamse Regulator voor de Media is bevoegd om over de stukken, vermeld in artikel 4, derde lid, alle relevante inlichtingen en documenten te vragen aan de niet-lineaire televisieomroeporganisatie.”.

Dat geeft de Vlaamse Regulator voor de Media meer mogelijkheden om de berekening te controleren.

2.1.9. Met betrekking tot artikel 7, 4°, van het ontwerpbesluit, waarbij wordt vereist dat het coproductieproject wordt ingediend samen met minstens één onafhankelijke producent met zetel in het Vlaamse Gewest of het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, die de rol van afgevaardigde producent waarneemt, is de Raad van State van mening dat dit een beperking inhoudt van de vrijheid van vestiging en dat het discriminatie op grond van nationaliteit betreft.

De Vlaamse Regering is echter van mening dat deze beperking een legitiem doel dient, namelijk de bevordering van de Vlaamse audiovisuele cultuur. Trouwens, ook in het besluit van de Vlaamse Regering van 21 maart 2014 betreffende de stimuleringsregeling voor de audiovisuele sector, vermeld in artikel 184/1 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie, is opgenomen dat coproductieprojecten worden ingediend samen met minstens één onafhankelijke producent met zetel in het Vlaamse Gewest of het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest. Maar toen heeft de Raad van State hierover in zijn advies over artikel 184/1 van het Mediadecreet (advies 55.356/3 van 13 maart 2014) geen opmerkingen gemaakt. Bovendien bepaalt het “Reglement VAF/Mediafonds: Algemene voorwaarden” van het Vlaams Audiovisueel Fonds dat steunaanvragen kunnen worden ingediend door “rechtspersonen waarvan de maatschappelijke zetel of een permanent agentschap is gevestigd in Vlaanderen op het moment van de uitbetaling van de steun”. De steunmaatregelen van het VAF/Mediafonds werden overeenkomstig de Algemene Groepsvrijstellingsverordening ter kennis gebracht van de Europese Commissie. De Europese Commissie heeft deze steunmaatregel niet in strijd met de vrijheid van vestiging verklaard en heeft ook niet geoordeeld dat het discriminatie op grond van nationaliteit betreft.

Op de opmerkingen van de Raad van State met betrekking tot artikel 7 wordt niet ingegaan.

2.1.10. Met betrekking tot de artikelen 8 en 9 stelt de Raad van State voor om deze artikelen van plaats te wisselen omwille van de leesbaarheid van het ontwerpbesluit. Op deze opmerking van de Raad van State wordt ingegaan.

2.1.11. Met betrekking tot artikel 14 vindt de Raad van State de sanctie vermeld in het derde lid buitenproportioneel omdat een omroeporganisatie in dat geval netto een hoger bedrag dan de opgelegde bijdrage zal moeten betalen, dat mogelijk zelfs het impliciete plafond opgenomen in artikel 3, tweede lid (3 miljoen euro), te buiten zal gaan. De ontworpen sanctieregeling staat daarmee volgens de Raad van State op gespannen voet met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet (gelijkheidsbeginsel), artikel 16 van de Grondwet (recht op eigendom), artikel 1 van het (eerste) aanvullend protocol van het Europees Verdrag over de Rechten van de Mens (bescherming van eigendom) en artikel 17, lid 1, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (recht op eigendom). De Raad van State is van mening dat deze sanctie in zijn huidige vorm geen doorgang kan vinden.

Artikel 14, derde lid, wordt daarom gewijzigd zodat een niet-lineaire televisieomroeporganisatie waarvan blijkt dat ze voor de periode in kwestie onvoldoende investeringen in coproductieprojecten heeft voorgelegd het volledige bedrag vermeld in artikel 3, eerste lid, aan het VAF moet betalen maar wel met aftrek van investeringen die al zijn voorgelegd". Een gelijkaardige regeling is voor dienstenverdelers opgenomen in artikel 184/1, §3, van het Mediadecreet. Die bepaling zal bij een eerstvolgende wijziging van het Mediadecreet worden aangepast aan deze opmerking van de Raad van State.

De Raad van State merkt op dat in artikel 14 het vijfde lid identiek is aan het tweede lid en dat een van beide moet worden geschrapt.

Het tweede lid wordt geschrapt en in het vijfde lid, dat het vierde lid wordt, worden de woorden "derde en vierde lid" vervangen door de woorden "tweede en derde lid".

2.1.15. Met betrekking tot artikel 15 heeft de Raad van State gevraagd om te verduidelijken hoe het verslag vermeld in artikel 15 van het ontwerpbesluit, zich verhoudt tot het verslag vermeld in artikel 157, §3, van het Mediadecreet.

Het verslag in artikel 157, §3, van het Mediadecreet gaat niet alleen over coproductieprojecten maar ook over een eventuele bijdrage aan het VAF/Mediafonds, over het quotum van 30% Nederlandstalige Europese producties en over de verplichting om deze Europese producties een prominente plaats te geven in de catalogus. Artikel 15 van het ontwerpbesluit is alleen een rapportering over investeringen in coproductieprojecten het jaar voordien.

2.1.16. Met betrekking tot artikel 17 komt de Raad van State terug op zijn opmerkingen over de rechtsgrond. Deze opmerkingen werden hierboven reeds besproken.

Verder heeft de Raad van State opmerkingen over de bevoegdheidsregeling betreffende intellectuele rechten voor omroepprogramma's. De Vlaamse Regering antwoordt hierop het volgende:

Regeling van intellectuele rechten en contracten van producenten lijken inderdaad een federale materie. Maar volgens artikel 10 BWHI kunnen gemeenschappen aangelegenheden regelen waarvoor ze niet bevoegd zijn, voor zover die bepalingen noodzakelijk zijn voor de uitoefening van hun bevoegdheid, nl. de zogenaamde impliciete bevoegdheden.

Het Grondwettelijk Hof heeft in zijn rechtspraak zeer restrictieve voorwaarden gesteld voor de toepassing van de impliciete bevoegdheden van gemeenschappen en gewesten:

- De buiten hun bevoegdheid aangenomen bepalingen (i.c. intellectuele rechten en contracten) moeten noodzakelijk zijn voor de zinvolle uitoefening van een aan hen uitdrukkelijk toegewezen bevoegdheid (i.c. audiovisueel beleid). Er is dus een zeer nauwe band vereist tussen de uitdrukkelijke gemeenschapsbevoegdheid en de op grond van artikel 10 BWHI betreden 'federale' aangelegenheid, zodat deze laatste een noodzakelijk accessorium moet zijn.
 - o Een zinvol audiovisueel stimuleringsbeleid voeren kan niet zonder bepaalde aspecten te regelen van intellectuele rechten of van contractuele aard.
- De betreden federale aangelegenheid moet zich tot een gedifferentieerde regeling lenen.

- De regeling is beperkt tot het VAF, de Vlaamse producenten en de niet-lineaire televisieomroeporganisaties. Aan andere regelingen van intellectuele rechten of contracten wordt niet geraakt.
- De weerslag op die betreden federale aangelegenheid moet marginaal zijn.
 - Idem. De weerslag beperkt tot het VAF, de Vlaamse producenten en de niet-lineaire televisieomroeporganisaties.

Aan deze drie voorwaarden is met betrekking tot artikel 17, paragrafen 3 tot en met 5, dus voldaan. Dat in voorliggend ontwerpbesluit bepaalde aspecten van intellectuele rechten en van contractuele aard worden geregeld vormt dan ook geen probleem wat betreft de bevoegdheidsverdeling federaal / gemeenschappen.

2.1.17. Met betrekking tot artikel 18 wijst de Raad van State erop dat “omzet verworven door diensten aan inwoners van de Vlaamse Gemeenschap” impliceert dat ook diensten aangeboden aan inwoners van Brussel-Hoofdstad in rekening moeten worden gebracht. Volgens de Raad van State is dat echter onuitvoerbaar omdat in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad niet kan worden bepaald wie als “inwoners van de Vlaamse Gemeenschap” te beschouwen zijn. Bijgevolg moet de regeling uitdrukkelijk worden beperkt tot het Nederlandse taalgebied.

Op deze opmerking wordt ingegaan en artikel 18 wordt in die zin aangepast. Ook artikel 157, §4, van het Mediadecreet, waarin eveneens wordt verwezen naar activiteiten “in de Vlaamse Gemeenschap” zal bij een eerstvolgende wijziging van het Mediadecreet worden aangepast door “Vlaamse Gemeenschap” te vervangen door “Nederlandse taalgebied”.

De Raad van State merkt ook op dat in België gevestigde niet-lineaire televisieomroeporganisaties die niet onder de bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap vallen, bijvoorbeeld omdat ze in het Franse taalgebied gevestigd zijn, niet onderworpen lijken te worden aan de bijdrageregeling, ook niet in zoverre ze niet-lineaire televisiediensten aanbieden die gericht zijn op de Vlaamse Gemeenschap. Volgens de Raad van State is dat echter het gevolg van de redactie van artikel 157 van het Mediadecreet, waarover de Raad van State zich niet heeft kunnen uitspreken.

Op deze opmerking wordt niet ingegaan.

2.1.18. Met betrekking tot artikel 20 van het ontwerpbesluit stelt de Raad van State dat het een parafrasering is van artikel 157, § 2, laatste lid, van het Mediadecreet, en dat het in principe moet worden weggelaten uit het ontwerpbesluit. De verplichting tot bekrachtiging volgt volgens de Raad van State immers uit het decreet, en niet uit het besluit.

Op deze opmerking wordt ingegaan. Artikel 20 van het ontwerpbesluit wordt geschrapt.

2.2. Bespreking van advies 64.802/3 van 27 december 2018 van de Raad van State over een voorontwerp van decreet van de Vlaamse Gemeenschap houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken

Met toepassing van artikel 84, §3, eerste lid van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de Raad van State zich beperkt tot het onderzoek van de bevoegdheid, van de rechtsgrond en van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

Dat onderzoek gaf geen aanleiding tot opmerkingen.

3. Weerslag van het voorstel op de begroting van de Vlaamse Gemeenschap.

Verwezen wordt naar de beslissing van de Vlaamse Regering van 26 oktober 2018 (VR 2018 2610 DOC.1209/1).

4. Weerslag van het voorstel op de lokale besturen.

Verwezen wordt naar de beslissing van de Vlaamse Regering van 26 oktober 2018 (VR 2018 2610 DOC.1209/1).

5. Weerslag van het voorstel op het personeelsbestand en de personeelsbudgetten.

Verwezen wordt naar de beslissing van de Vlaamse Regering van 26 oktober 2018 (VR 2018 2610 DOC.1209/1).

6. Kwaliteit van de regelgeving.

Verwezen wordt naar de beslissing van de Vlaamse Regering van 26 oktober 2018 (VR 2018 2610 DOC.1209/1).

7. Voorstel van beslissing.

De Vlaamse Regering beslist:

1. het aangepaste besluit van de Vlaamse Regering betreffende de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken definitief goed te keuren;
2. het voorontwerp van decreet houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken en de aangepaste bijbehorende memorie van toelichting definitief goed te keuren;
3. de Vlaamse minister, bevoegd voor het mediabeleid, te gelasten het ontwerpdecreet namens de Vlaamse Regering in te dienen bij het Vlaams Parlement.

Sven Gatz

Vlaams minister van Cultuur, Media, Jeugd en Brussel

Bijlagen

1. ontwerpbesluit van de Vlaamse Regering betreffende de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken;
2. voorontwerp van decreet houdende bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse Regering betreffende de deelname van de particuliere niet-lineaire televisieomroeporganisaties aan de productie van Vlaamse audiovisuele werken;
3. memorie van toelichting;
4. advies 64.801/3 van 27 december 2018 van de Raad van State;
5. advies 64.802/3 van 27 december 2018 van de Raad van State.